

DEPORTACJE – warto przeczytać!, zapomnieć ... czy też pamiętać!

/TAK ZACZEŁO SIĘ ŻYCIE POLAKÓW W CZASIE OKUPACJI, od 01.09.1939 r./

„Czy umrzeć nam przyjdzie wśród boju,
Czy w tajgach Sybiru nam zgnieć,
Z trudu naszego i znoju
Polska powstanie, by żyć...”
-Hymn Strzelecki 1914 r.-

Od 01.09.1939, czyli napaści Niemiec na Polskę ponownie po 123 latach nie istnienia na mapach świata, straciliśmy swoje jestestwo - jako NARÓD, ale nie upokorzyliśmy się, nie straciliśmy godności, honoru i wiary w zwycięstwo i lepsze jutro! Nie pomogły nam układy z: Niemcami /napaść 01.09.1939/, ZSRR / 17.09.1939 r. – ruszyła nawała na Polskę/, a nawet z Anglią i Francją. Zaczęło się niszczenie NARODU POLSKIEGO! Jedną z metod były wywózki na niewolniczą pracę do Niemiec i różnych części ZSRR. Z punktu widzenia „życia i śmierci”, to jeszcze nie było najgorsze!, gdyż dawało szansę ... na przeżycie!, przy odrobinie szczęścia i szacunku Człowieka /miejscowego/ do Człowieka – pozbawionego wszelkich praw!

Kilka danych, o deportacji w głąb ZSRR – gdyż dzisiaj w 79 rocznicę /10.02/ najtragiczniejszych zesań, pamiętamy o Nich, a dla współczesnych przekazujemy to, co powinno się było zrobić, tuż ... po wyzwoleniu. Praktycznie za czasów PRL – nie można było nawet mówić, że było się na zesłaniu!

Na podstawie różnych źródeł informacji, w tabeli przedstawiam dane uśrednione dotyczące zesłań:

L.P.	DATA	IŁOŚĆ ZESŁANYCH	UWAGI
1.	Od 10.1939 do 10.02.1940	Ok. 50000	Nie licząc jeńców ok. 200000
2.	10.02.1940	140000* 220000**	*wg danych rosyjskich ** wg danych polskich
3.	13-14.04.1940	61000* 320000**	Głównie kobiety i dzieci
4.	05-06.1940	80000* 240000**	Głównie Obywateli Polski poch. Żydowskiego
5.	05-06.1941	85000* 280000*	Głównie inteligencję, dobrych gospodarzy
6.	1945-1946	Ok. 50000	Z ziem włączonych do ZSRR
7.	1944-1952	Ok. 200000	W tym ww. 50000 /pkt.6/

Na podstawie uchwały rządu sowieckiego z 05.12.1939 nr 1001-558 SS o wysiedleniu.

Dane są rozbieżne, gdyż Rosjanie nie odtajnili jeszcze swoich dokumentów. Na podstawie danych z IPN /2009 r./ z zesłania „wyszło” ok. 430 tyś. Obywateli Polski, w tym: 115 tyś z Armią Andersa /głównie dzieci i kobiety/, 30 tyś z Armią Berlinga, w latach 1945-47 ok. 266 tyś. i w latach 1955 – 1959 ok. 20000. Autor zesłany 25.03.1949 r. wrócił do Polski /nie na swoją ziemię, ale do swego KRAJU/ w grudniu 1955 r.

Prawdopodobnie z rąk oprawców sowieckich zginęło ponad 150000 Polaków.

70 LAT OD ZESŁANIA NA SYBERIĘ Z WILEŃSZCZYZNY (/PONARY-25.03.1949/ – /WROCŁAW-25.03.2019/)

25.03.1949 - w POLSCE jest rząd koalicyjny Bloku Demokratycznego /PPS, PPR, SL i SD/ ze Stronnictwem Pracy. Premierem desygnowanym przez Bolesława Bierutą był Józef Cyrankiewicz. Nowa siła polityczna, a szczególnie pracownicy MBP, UB, a także NKWD zwalczają żołnierzy AK i BCh i innych z patriotycznych organizacji. Są aresztowania ludności cywilnej wspierającej i udzielającej pomocy żołnierzom, partyzantom walczącym z „aktualną rzeczywistością”. Trwa „współpraca” a właściwie realizacja polityki KPZR! Nikt nie martwi się, że tysiące Obywateli Polski z byłych Kresów naszej ojczyzny jest zsyłana na Syberię... Aktualnie na zsyłkę są kierowani złapani z tzw. „reakcyjnego podziemia”, nie podporządkowujący się nowej władzy, ziemianie – tzw. „kułacy” oraz ci, którym udowodnili „współpracę – jako fikcja” – bez obrony - z Niemcami i organizacjami walczącymi z Acz, AL., itp.

Wewnątrz organizacji politycznych /po lewej stronie/ również trwały walki o władzę. Z jednej strony popierający B. Bierutą, a z drugiej W. Gomółkę. Największe „spustoszenia” wśród działaczy opozycyjnych /podziemia anty-komunistycznego/ czynili jednak ludzie, pokroju: Bermiana, Różańskiego, Duszy, Światło, Romkowskiego, Fejgina...itd.

LITWA. Związek Radziecki, po pakcie Ribbentrop-Mołotow /23.08.1939 r./ i wkroczeniu na teren Polski i Litwy /1939 r./ przekazał Litwinom Wileńszczyznę z Wilnem. Litwini swój rząd chcieli przenieść z Kowna do Wilna. Zlikwidowali Uniwersytet Stefana Batorego i przystąpili do lituanizacji m.in. Polaków. Od 1940 r. Litwa znalazła się pod okupacją radziecką. W tym czasie deportowano na Syberie ponad 35 tys. ludności /w tym Polaków/. Litwini w czasie okupacji niemieckiej w Ponarach zamordowali ok. 70 tys. Żydów, w tym ok. 20 tys. Polaków.

Mimo zajęcia Wilna /13.07.1944/ przez ACz, partyzantkę sowiecką i AK - Litwa została podporządkowana ZSRR, jako LSRR. W trakcie i przed operacją „Ostra Brama” w naszym domu odbywały się konsultacje pomiędzy oficerami partyzantki radzieckiej i AK. Po zwycięstwie żołnierze AK zostali i tak zdradzeni przez sprzymierzeńców! Z Wileńszczyzny i innych rejonów LSRR Rosjanie zesłali w głąb swego kraju w latach 1944-1946 ok. 200 tys. Polaków, a do roku 1959 jeszcze ok. 50000 tysięcy, jeżeli nie więcej!

Od stycznia 1949 roku PRL i LSRR wchodzi do bloku wschodniego pod nazwą Rada Wzajemnej Pomocy Gospodarczej i całkowicie są podporządkowani ZSRR. Od 14.05.1955 r. Polska należy do: Układu o Przyjaźni, Współpracy i Pomocy Wzajemnej, czyli Układu Warszawskiego.

2019 r. – w Polsce rządzi koalicja /PiS, Porozumienie i Solidarna Polska/. Premierem rządu jest Mateusz Morawiecki, Prezydentem Andrzej Duda. Polska należy do ONZ, UE i NATO.

Mateusz Morawiecki
Premier

Herb Polski

Andrzej Duda
Prezydent

Litwa. 11.03.1990 r. - ogłasza deklaracje o niepodległości. 17.09.1991 r, jest członkiem ONZ, a w następnym roku prowadzi wolne wybory do Seimasu!

Dzisiaj prezydentem Litwy jest Dalia Grybauskaitė. Premierem - Saulius Skvernelis

Saulius Skvernelis
Premier

Herb Litwy

Dalia Grybauskaitė
Prezydent Litwy

Od momentu uznania przez Polskę niepodległości Litwy /26.08.1991 r./ stosunki między krajami są w miarę poprawne. Z każdym rokiem stają się bardziej przyjazne. Litwa poparła instalowanie „tarczy antyrakietowej” na terenie Polski. Oba kraje mają negatywny stosunek o montowaniu „Gazociągu” przez Rosję i Niemcy po dnie Bałtyku. Na Litwie od 2014 r. działa Klub Weteranów AK. Problemem są sprawy mniejszości narodowej /m.in. języka polskiego/. Polacy w Litwie stanowią ok. 7% ludności. W Polsce, szczególnie w rejonie Suwałk mieszka ok. 5.5 tys. Litwinów/

ZSRR – poparł Niemcy w napaści na Polskę /01.09.1939/ i sam wkroczył do Polski w dn. 17.09.1939 r. Polska została podzielona między „Przyjaciół”! i przestała istnieć kolejny raz w naszej historii. Przyjaciele też rozeszli się w dn. 22.06.1941 r. – poprzez napaść Niemiec na ZSRR.

Rosjanie na swoich „przydzielonych ziemiach, w tym Wileńszczyźnie” rozpoczęli w najlepszym przypadku – zsyłanie na Syberię i w inne rejony, głównie Rosji. Najgorsze zsyłki pod względem przeżycia odbyły się 10.02, w kwietniu i w czerwcu 1940 r., a później w 1941 r. – ok. 210 tys Polaków zostało zesłanych do obozów koncentracyjnych /tzw. GUŁAGÓW/, głównie rozmieszczonych na płn. Rosji /m. Białe, Workuta, itp./, gdzie głównie byli kierowani do pracy przy wyrębie drzew w tajdze bądź tundrze. Do ww. dat – aresztowano ok. 100 tys. obywateli Polskich w tym 40 tys. Polaków – którzy również w większości byli deportowani. Dzisiaj Rosja dalej prowadzi „wojny” w swoim otoczeniu i włącza ościennie tereny do swojego państwa!

Dmitrij Miedwiediew
Premier

Herb Rosji

Władimir Putin
Prezydent

Sybiracy – do dzisiaj czczą pamięć wszystkich Zesłańców. Pamiętajmy też o żołnierzach, którzy zginęli /ok. 14.5 tys./ w: Katyniu, Kalininie, Charkowie, a nawet w: Ostaszkowie, Starobielsku, Kozielsku, itd.

WSPOMNIENIENIA:

25.03.1949 r. – dom w którym mieszkaliśmy został okrążony przez żołnierzy NKWD. Na podstawie dokumentu /wniosek nr 176 RM LSRR/ podpisanego przez kpt. Życkich /Dział 3 MGB LSRR/ i zgody naczelnika 2 działu MGB LSRR, ppłk. Figurina z dnia 04.03.1945 r. rodzina kułacka została zakwalifikowana na „specjalną zsyłkę” na terenie ZSRR /направить в отдаленные места Советского Союза на спецпоселение/. Dokument został zatwierdzony 19.03.1949 r. przez Przewodniczącą Wileńskiego Komitetu Wykonawczego / Председатель Вильнюсского уисполкома/ - Suczygowa i ppłk. Gripina. Całość zatwierdził /minister bezpieczeństwa państwa/ gen. Gordińskij. Jak widać typowe nazwiska litewskie z tamtego okresu!

O zesłaniu rodzice wiedzieli dzień wcześniej /dlatego zabili świniaka – mieliśmy co jeść w podróży/, od leśniczego p. Sielickiego. Dlatego rodzice wysłali dwójkę dzieci do Wilna, mnie do pobliskiej wsi, najstarszy brat był we wsi Powelki /ok. 500 m. od naszego domu/ na randce. Wracając widział – jak nas ładują na sanie i wywożą. Widział jak sąsiedzi – pustoszą mieszkanie. Ukrywał się w okolicy do odwilży w 1953 r. do śmierci Stalina. Zmarnowana młodość! Po wyjściu z ukrycia odsłużył w wojsku trzy lata w budowlanym batalionie w Leningradzie. NKWD-ści odnaleźli nas wszystkich, a uczciwość kapitana /jednego z niewielu/ pozwoliła połączyć dzieci z rodzicami! Siostra potwierdziła, że chodził wzdłuż peronu w Ponarach /wówczas k/Wilna/ i szukał rodziców. Jeżeli żyje – to wielkie Mu dzięki, za ten czyn.

Jedziemy z Ponar, w bydłowych wagonach, pozbawieni wszelkich praw, w nieznane. Nie wiem, może Żydów do obozów śmierci wieźli lepiej – pozwalali zabrać wszystko, aby później odebrać wszystko. Nam wszystko zabierali w trakcie aresztowania. W wagonie nauczyłem się grać w karty /w: „tysiąca” i „durnia”/. Pokonywaliśmy tysiące kilometrów /ok. 7000/ w coraz zimniejszym terenie, aby 17.04.1949 r. w I-szy dzień Wielkanocy, osiągnąć Usolje Sybirskoje n/Angarą ok. 100 km na płn. od Irkucka. To jest miejscowość w której Rafał Kalinowski z polskimi lekarzami /zesłańcami po Powstaniu Styczniowym/ odkryli źródła lecznicze i zbudowali kurort – czynny do dnia dzisiejszego!

W kolejny dzień wozami, z przeprawą przez Angarę zawieźli nas głodnych, opanowanych przez wszy, brudnych do wsi Byrgazowo. W której byliśmy 6 lat i 10 m-cy.

Sybiracy w większości zesłańcy z różnych republik ZSRR, spotkali nas godnie – jak ludzi /Polacy zobaczyli dużą różnicę między rządem Stalina, a „Zwykłymi Obywatelami”. Przygotowali nam łaźnię i dali do jedzenia to co mieli /ziemniaki chleb, cebulę i mleko/. Z czasem opowiadali, że im mówiono, że przywieżą: burżujów, krwiopijców, wyzyskiwaczy, itp., a tutaj zobaczyli normalnych ludzi i znających język rosyjski!

Bez zgody władz miejscowych nie mogli Polacy opuszczać miejsca zamieszkania. Z początku ... Polacy myśleli, że Polska, a może „Świat” upomną się o nas i wrócimy do kraju ... pracowali niechętnie/, lecz z czasem, kiedy docierały słowa o „wiecznym” tutaj pobycie zaczęli się poprzez różne kombinacje, kradzież /np. zboża/ żyć coraz lepiej. Nasz kołchoz /dzisiaj myślę, dzięki pracowitości i umiejętności polskich „kułaków” nasz kołchoz był przodującym w rejonie. Od wiosny rosła tutaj lebioda, pokrzywa, z czasem poziomki, owoce czeremchy, itp. – tak, że nam było lepiej żyć niż zesłańcom z okresu 1940-1941 na północy Rosji. Z czasem pozwolili Polakom mieć świniaka, krowę i drób /oczywiście z płaceniem podatków... chyba od „wzbogacenia”/. Rosja od czasów cara już wiedziała, że biednymi lepiej rządzić ... trochę się da i w terminie, a NARÓD będzie zadowolony. I tak było!

Trudno dzisiaj znaleźć – ilu Polaków było zesłanych w omawianym okresie. Lecz należy liczyć w dziesiątkach tysięcy. Po wojnie w Rosji było biednie, chociaż jak i dzisiaj mają bombę jądrową i wodorowa i Bóg wie jaką, ale ludzie żyją nędznie /na podstawie obserwacji z 2007 r./ „Tablica Mendelejewa”, czyli wszystko w Rosji jest, to za mało, aby mieć szacunek do swego narodu. Piękne słowa o socjalizmie i o komunizmie – to były czcze słowa, bez znaczenia, ale ogłupiające ludzi i w tym nas dzieci i młodzież na zesłaniu.

Rodzice mówili prawdę, mimo, że rodzili się pod zaborem rosyjskim /cara/ – ale mieli co jeść, podobnie było pod zaborami /jednym i drugim/ niemieckim – gospodarczo można było wytrzymać, ale gdy przyszli „czerwoni” gospodarczo szło ... aż do głodu!, a w końcu do zesłań i do śmierci!

Śmierć jednego z największych morderców XX w. J. Stalina 5.03.1953/, była małą iskierką na lepsze jutro. Z czasem i Ł. Beria przestał istnieć – towarzysz Stalina w morderstwach!.

Наш товарищ Берия
Вышел из доверия,
И товарищ Маленков
Надавал ему пинков

- ten wierszyk powtarzałem z momentem aresztowania /23.06.1953/ i rozstrzelania /12.1953/ tego człowieka/, który setki tysięcy /jeżeli nie miliony/ nie tylko Rosjan, wysłał na tamten świat. W wolnym tłumaczeniu: nasz towarzysz Beria, stracił zaufanie, a towarzysz Malenkow, nakopał mu do

Po nich nastąpiła „odwilż” w ZSRR, a z dniem 22.08.1955 r. podjęto w Moskwie decyzję o możliwość powrotu Polaków /i nie tylko/ do kraju. Już w listopadzie tego roku byliśmy... w drodze do Polski. Chruszczow obalił znowu Malenkowa w styczniu 1955 r. i potępił zbrodnię Stalina, a MY - ok. 5 – 9 tyś Polaków wróciło do kraju. Tylko niektórym udało się wrócić na Wileńszczyznę /np. Rodzina Burzyńskich/. Trzeba również tutaj stwierdzić, że po powrocie do Polski – można było sprowadzać innych Polaków, ale za zaproszeniem i opłaceniem kosztów, np. p. Bójko /Świrsk/, czy też rodziny: Pietrusewiczów, Tunkiewiczów z Krasnojarskiego Kraju /1956 r./.

Polska, zrujnowana po II w. ŚW. /np. w Giżycku - do szkoły od mostu zwodzonego do „2” chodziłem po gruzach, ok. 2 km/. Wrocław w 50% jeżeli nie więcej był zniszczony przez uciekających i wyzwających/ niechętnie witała przyjeżdżających. Brak było mieszkań, pracy. Zaopatrzenie w różne towary było słabe. Stąd władze pozwalały wyjeżdżać np. do USA /np. wyjechała Alicja Młodzianowska z rodziną/. Pamiętam, że ojciec powiedział, że nie po to wrócił do Polski, aby teraz wyjeżdżać ... i zostaliśmy! To był dobry wybór, mimo, że i roku w kraju nie przeżył!

CO DAŁA POLAKOM DEPORTACJA /myśli po 70 latach/?

1. Rodzice, dziadkowie nasi stracili swój dorobek dziesiątków, czy nawet setek lat do którego dochodzili - w ciągu jednej nocy;
2. Byliśmy przesiedlani z racji pomocy lub uczestniczenia w walce z najeźdźcami /obu sąsiadów/, nie chcieliśmy przekazać swoich posiadłości do dyspozycji LSRR, nie chcieliśmy przyjąć innego niż polskie obywatelstwo, itp.;
3. NKWD – pozwalało zabrać ze sobą tylko podstawowe rzeczy. Resztę konfiskowano. Faktem jest, że wszystkie gospodarcze rzeczy były dokładnie spisane /w ZSRR/;
4. Byliśmy pozbawieni wszelkich praw. Nie istnieliśmy - jako równorzędni partnerzy tamtej rzeczywistości!;
5. Do dnia dzisiejszego rządu /ZSRR i Rosji/, za mienie zabrane, jak i niewolniczą pracę na terenie ZSRR – nie zapłacili, nawet symbolicznej złotówki!;

6. Zsyłani byli nie tylko przeciwnicy polityczni, inteligencja polska, ale i dobrzy gospodarze, tzw. „Kułacy”, którzy pracowali jak niewolnicy ucząc jednocześnie Rosjan – dobrego gospodarowania /wieś, w której mieszkaliśmy w 1955 r. była znacznie bogatsza niż w 2007 r.!
7. Wieziono nas w „strasznych” warunkach, zawszonych, brudnych Szkoda słów i to w okresie budowy socjalizmu!!!;
8. Dzieci – również pracowały w okresie szczególnie sianokosów oraz zrywania gałązek brzozy i wiązania w pęki – jako pokarmu dla owiec i kóz na zimę, ale i chodziły do szkoły /w Buriet’ie n/Angarą od 5 klasy uczono już języka niemieckiego i angielskiego!/;
9. Polacy wracający do Polski, mogli kształcić swoje dzieci, wnuków. Mieli w kraju lepszy start do życia niż ci co pozostali: na Litwie, Białorusi, czy też Ukrainie;
10. Polacy na zsyłce pobierali się tylko między „zesłańcami”, nie stracili swojej tożsamości, wiary, honoru człowieka i miłości do kraju!;
11. Wstyd pisać, ale w 1949 r. ani rząd polski, ani żadne siły /Polski, Litwy, itp./ - nie upomniały się o Sybiraków. Dopiero po śmierci Stalina ... trochę się ruszyło! Chociaż były osoby, które walczyły o to!
12. Informacje /co dzieje się na świecie/ docierały szczątkowe przez radio „Głos Ameryki”, a Polacy ze Świrska tę informację przekazywali /potajemnie/ Polakom mieszkającym w tajdze, gdzie nie było elektryczności! Dzisiaj wiem, że „Wolna Europa” dużo w tej sprawie robiła...
13. W miejscach, gdzie byliśmy zesłani jest wiele KRZYŻY, pamiętajmy o tych co pod nimi leżą, chociaż wiele miejsc jest porośniętych i nikt z miejscowych nie dba, jak np. u nas, gdzie są groby żołnierzy radzieckich w: Giżycku, Rabce, Wrocławiu, Bolesławcu, czy też Kołobrzegu!
14. Sybiracy do dzisiaj znają nasze imiona nazwiska, a nawet imiona ojców. Ciekawe. Szanują nas, gdyż mówią: *„Wy polaki, kulturnyj narod i wam nado uchażywać łuczszje”*. Dziękuję za takie słowa Rosjanom z Byrgazowa, Świrska i Szaragun – gdzie byłem w l. 1949-1955, a usłyszałem od: Pani Roży Georgewnie z muzeum w Usolje Sybirskoje, a także mojej nauczycielce Walentynie Byrgazowej z Burieta i tam gdzie podejmowaliśmy rozmowy w 2007 r. od Moskwy do Ułan Ude!
15. Polki wychodziły za mąż za Litwinów /Bałtulis, Kułak, itd./, aby tylko nie z Rosjanami /chociaż oni bardzo lubili Polki/!
16. W 1998 r. nasza rodzina odzyskała prawa obywatelskie! Gdzie my żyliśmy, budując niby „lepsze jutro”, kto o nas dbał w PRL-u, ale i później...
17. Dzisiaj znowu zimny wiatr ze wschodu wieje..., czuję to po 70 latach zesłania i po 80 latach wybuchu II w. św.
18. Walczmy ze ZŁEM, popierajmy DOBRO!

POWYŻSZE MYŚLI, ZAWARTE W ARTYKULE KIERUJĘ DO MOICH ZNAJOMYCH I KREWNYCH /40 OSÓB - TYLKO W REJONIE IRKUCKA I KRASNOJARSKA/: ANDRZEJEWSKICH, ASZKIEŁOWICZÓW, BURZYŃSKICH, TUNKIEWICZÓW, ROMANOWSKICH, STEFANOWICZÓW, JAGIEŁŁO, WASILEWSKICH, MŁODZIANOWSKICH, KAKIEREKO, KUŁAKÓW, PALEWICZ, GROCHOWSKICH, MATULANIEC, GRADZEWICZ, KRUPSKICH, WĄSOWICZ, BÓJKÓW, WOŁODKOWICZÓW, BALCEWICZÓW, ŁABULÓW, KUŁAKÓW, BAŁTULISÓW, STECEWICZÓW, POCZYBUTÓW, KOPIEĆ,

ZALEWSKICH, HUSZCZA, PIETRUSEWICZÓW, SWATKOWSKICH, MARCIENKIEWICZÓW, URBANOWICZÓW, ZAPOLSKICH, KULBICKICH, KUNCEWICZÓW, SIENKIEWICZÓW, CZERWIŃSKICH, PUNCEWICZÓW... I INNYCH, KTÓRYCH NAZWISK NIE PAMIĘTAM.

PROSZĘ O SWOJE WSPOMNIENIA, WYSYŁAĆ NA ADRES: atuna24@go2.pl

Dziękuję i z poważaniem

Antoni Tunkiewicz

Koło „Saper”

Koło „Wrocław Fabryczna”

P.S.

1. „Niektórzy Polacy”, w dniach 9-11.02 oddają hołd Polakom Zesłanym w 1940 i 1941 r. na teren ZSRR. Były to najbardziej tragiczne deportacje. Podczas, których najwięcej zginęło Polaków z Kresów Wschodnich Polski! Szczegóły tych uroczystości można będzie znaleźć na stronie internetowej, wpisując: **WROCŁAW, ZWIĄZEK SYBIRAKÓW, KOŁO FABRYCZNA!**

2. Napisanie tego artykułu, wymusiło na mnie spotkanie z Sybirakami, których na dzień dzisiejszy średnia wieku wynosi min. 85 lat, a władza radziecka i rosyjska do dnia dzisiejszego ... nic im nie pomogła, aby mogli powiedzieć ... to co się stało przeszło do historii, a naród Rosyjski stanął na wysokości swej **GODNOŚCI!**

ZDJĘCIA DO WYKORZYSTANIA:

Остается на руках у рабочего

Исполком Куровский районного
Совета депутатов трудящихся с. Олоши
Криушской области (края, АССР)

Извещение № 6

На основании постановления Совета Министров СССР
№ 3430 от 11 сентября 1951 года,
Гражд. Иванович Таша М илен колхоза,
проживающий в Тургазова
привлечен в порядке платной трудовой повинности для
работы Куровский Район
в на лесозаготовку на срок
с 30/8 1951 г. по 10/10 1952 г.
Гр. Иванович Т. М. обязан явиться
к месту работы 1 ноября 1951 г. по адресу
с. Олоши, ул. Радкина
и обязан в течение срока работы выполнять:

а) по заготовке леса	<u>566 м³</u>	норм
б) по подвозке леса	<u>326 м²</u>	норм
в) по вывозке леса	<u>326 м³</u>	норм
г) по погрузке и разгрузке леса		норм

При досрочном выполнении рабочий освобождается от дальнейшей работы на лесозаготовках в сезоне 1951-52 г.г.

М. П. Председатель Исполкома _____
_____ 1951 г.

За уклонение от трудовой и государственной повинности и за невыполнение обязательных заданий по лесозаготовкам виновный привлекается к ответственности по ст. 61 УК РСФСР и соответствующим статьям УК других союзных республик.

Norma sezonowa. Po 18 roku życia. Tutaj Helena Tunkiewicz – 21 lat

LIETUVOS YPATINGASIS ARCHYVAS
 F. 5 Ap. 1 B. 22345 L. 6 ap.
 Tikra
 Direktorius

ПОЛАГАЛЫ:

Семью кулака, проживающую по адресу: дер. Бенедиктово, Арилянского сельсовета
 Рудоминской волости, Вильнюсского уезда, ЛитССР

В СОСТАВЕ:

1. Глава семьи ТУНКЕВИЧ Михаил Андреевич 1887 года рождения

2. жена - ТУНКЕВИЧ Мария Ивановна 1907 года рождения
 (перечисляются: степень родства к главе семьи,
 фамилия, имя, отчество, год рождения)

3. дочь - ТУНКЕВИЧ Регена Михайловна 1931 года рождения

4. сын - ТУНКЕВИЧ Рышард Михайлович 1934 года рождения

5. сын - ТУНКЕВИЧ Михаил Михайлович 1937 года рождения

6. сын - ТУНКЕВИЧ Антон Михайлович 1948 года рождения

Другие члены семьи выделенного

Согласно решения Совета Министров Литовской ССР направить в отдаленные места Советского Союза на спецосаждение.

Старший следователь 3 отдела следчасти МГБ ЛССР

капитан *Шкешинский*
 (должность, звание и фамилия)

СОГЛАСЕН:

Зол Начальник 2 Отдела Упр. 2-Н МГБ ЛССР
 подполковник

4 марта 1949 г.

(ФИГУРЫ)

Тип. МГБ ЛССР 3. 005/49

Dokument. Podstawa na specjalne zesłanie

Кобеты przy suszarni zboża. Woreczki pełne. Od prawej: Sabina Andrzejewska, Maria Tunkiewicz, dalej Rosjanki...

ПРЕЗИДИУМ
ВАРШАВСКОГО ГОРСОВЕТА
ОБЩЕСТВЕННО-АДМИНИСТРАТИВНЫЙ ОТДЕЛ
№ Са.1-Т/76/56

Варшава, 20 Марта 1956 г.

УДОСТОВЕРЕНИЕ

Настоящим удостоверяется, что в Президиум Варшавского Горсовета обратил **СН** польск. гражданин **Польской** национальности **ТУНКЕВИЧ Михаил Андреевич** род. **23.9.1888 г.** проживающий - **Гижицко ул. Андрея Струга № 31** и заявил (а), что желает вызывает члена (ов) своей семьи:

1 дочь - **Бойко Елена Михайловна урожд. Тункевич, род. 25.8.1931 г.**

2 зять - **Бойко Михаил Иосифович, род. 25.8.1925 г.**

3 отец ад 2/ - **Бойко Иосиф Степанович, род. 18.8.1884 г.**

4 мать ад 2/ - **Бойко Елена Степановна, род. 10.XI.1889 г.**

5 брат ад 2/ - **Бойко Иван Иосифович, род. 24.8.1923 г.**

проживающие ныне на территории **СССР Иркутская обл. г. Свирск**

Указан **ныс** принадлежат **ат** **Польской** национальности и 17. сентября 1939 г. **состояли польской** **гражданинами**

Президиум Варшавского Горсовета на основании **приведенных** Президиум Совета Министров от 19. 6. 1950 г. изъясляет согласие на приезд вышепоименован. из **СССР** в **Польшу** по вызову **отца-тестя** котор. обязан **обеспечить вызываем.** **полное содержание** после приезда в Польшу.

Начальник отдела
/Д. [подпись]

PREZYDIUM
RADY NARODOWEJ w m. st. WARSZAWIE
WYDZIAŁ SPOŁECZNO-ADMINISTRACYJNY

Warszawa, dn. 20. III. 1956 r.

Nr Sa. I-T/76/56

Z A Ś W I A D C Z E N I E

Niniejszym stwierdza się, że do Prezydium Rady Narodowej w m. st. Warszawie zgłosił (a) się obywatel polsk. i. narodowości polskiej Tunkiewicz Michał s. Andrzeja urodz. 23. IX. 1888r. zam. Giżycko ul. Andrzeja Struga 31 i oświadczył (a), że pragnie sprowadzić członka (ków) swej rodziny:

1. córka Bojko Helena zd. Tunkiewicz c. Michała ur. 25. III. 1931r.
2. zięć Michał Bojko s. Józefa ur. 25. III. 1925r.
3. ojciec ad2 Bojko Józef s. Stefana ur. 18. III. 1884r.
4. matka ad2 Bojko Helena c. Stefana ur. 10. XI. 1889r.
5. brat ad2 Jan Bojko s. Józefa ur. 24. III. 1923r.

zamieszkał na terenach ZSRR w m. Swirsk obl. Irkucka

Wymien. narodowości polskiej w dniu 17 września 1939 roku posiadali obywatelstwo Polskie

Prezydium Rady Narodowej w m. st. Warszawie działając na mocy upoważnienia Prezydium Rady Ministrów z dnia 19. VI. 1950 r. wyraża zgodę na przyjazd w/w w/w z ZSRR do Polski na wezwanie ojca i ch. który zobowiązał się zapewnić sprawować środki utrzymania po przyjeździe do Polski.

Kierownik Wydziału
/O. P. /

„Prasa”, Sm. Z. 362. 3000.

Dokument zaproszenie...na powrót do Polski ze Świrska

Tutaj spędziłem prawie 7 lat /03.1949-11.1955/

1. Tunkiewicz Michała , syna Andrzeja urodzonego w roku 1883 _____

2. Tunkiewicz Marii , córki Jana , 1907 roku urodzenia _____

3. Tunkiewicz Michała , syna Michała urodzonego w roku 1937 _____

4. Tunkiewicz Antoniego , syna Michała urodzonego w roku 1948 _____

Zostali oni zesłani z rejonu Wileńskiego , wieś Żemaiteli , Socjalistyczna Republika Litewska .Przebywali na specjalnym zesłaniu w Kraju Irkuckim , rejon Kirowa od 25 marca 1949 roku do 21 listopada 1955 roku _____

Wysiedleni zostali na podstawie postanowienia Rady Ministrów , Socjalistycznej Republiki Litewskiej nr 176 /s z 19 marca 1949 roku , jako rodzina kulaków .

Podstawa : LYA z 12 października , zaświadczenie z archiwum nr 6107 -Cz.(F.V-5.Ap.1 akta sprawy 22375) _____

Kierując się zmienioną ustawą nr VIII-656 z 12 marca 1998 roku Republiki Litewskiej "w sprawie osób represjonowanych za przeciwstawienie się reżymowi okupacyjnemu oraz w sprawie odzyskania praw obywatelskich " on(ona) są niewinni wobec Republiki Litewskiej i są przywrócone im wszystkie prawa obywatelskie .

Rehabilitacja po prawie 50 latach!